

سه شهانوی شوم شوخ کردار... هم زاده به دهی سرد و نم دار
نیند بچ کن آن روزگار... زدهست آور براخویش رفتار

س خواهر سه شوم و شوخ کردار... هم جذاب و زیاد وقت دیدار
دو زین سه مرگ را پنهان و سوم... بیاید با سریرو تلخ بس کار

عمارت گریوزدریک^۱

ملکه‌ای حوان نا پاهای برهه روی سکویی چوبی ایستاده و مارواش را
به دو سمت نار کرده است تنها چیری که حلو برخورد ناد نا او را می‌گیرد،
سیاس ریر کمی که به تن دارد و موهای سیاه و بلندش است که تا کمرش
بایین آمده است هر دره‌ی قدرتی را که در بدن طریقش هست، برای نالا
گه داشتن چانه و صاف کردن شاهه‌هایش احتیاج دارد
دو رن قدیلید اطراف سکوی چوبی ایستاده‌اید بوک انگشتان‌شان را به
ماروهای گره کرده‌شان می‌کوید و صدای قدم‌های شان روی کف چوبی و
سرد اتاق پژواک می‌یابد

---

^۱ Greavesdrake

کاری کند که پایین بیفتد و بعد نتواند به حاطر کوفتگی‌های حديد سررشنش کند
ح gioyo دوباره مویش را می‌کشد
- حت، حداقلش ایه که ار ریشه دریمی آد ولی موی سیاه چطور می‌توهه این قدر کدر ناشه^۲ و هنور هم حیلی حیلی کوچیکه
باتالیا ناصدای عمیق و آرامش می‌گوید «اون کوچکترین و حنونترین عصو سه قلوه است عصی چیرها رو بمنی شه تعییر داد، حواهر» وقتی باتالیا قدم حلو می‌گدارد، برای کاترین سخت است که با چشم‌اش او را تعقیب نکند باتالیا آرون بر دیگترین چیر به یک مادر است که کاترین تابه حال تحریه کرده است وقتی شش سالش بود و در طول مسیر طولانی از کلبه‌ی سیاه^۱ تا حاته‌ی حیدش، عمارت گریوردریک^۳، می‌حواست ار عم حدایی حواهراش گریه کند، این دامان ابریشمی باتالیا بود که به کمکش آمده بود آن رور کاترین اصلاً شیه ملکه‌ها بود اما باتالیا بیش از آن او را برحاید گداشت کاترین گریه و لیاسش را حراب کد موهایش را بوارش کرد این یکی ار اولین حاطرات کاترین است تهها دفعه‌ای بود که باتالیا به او احارة داد مثل بچه‌ها رفتار کد در بور مایل اتاق شیمین، موهایی به ریگ بیج و دم حرگوشی باتالیا تقریباً بقره‌ای به بطر می‌رسد اما او پیر بیست باتالیا هرگر پیر بواهد شد آن قدر کار و مسئولیت دارد که نتواند به حودش احارة‌ی پیر شدن بدهد او برگ حاددان مسموم کنده‌ی^۴ آرون و همچین قوی‌ترین عصو شورای سیاه^۵ است باتالیا ملکه‌ی حیددان را پرورش می‌دهد

gioyo^۱ می‌گوید «او قدر لاعره که دیده‌هاش پیداست» و آن قدر آرام به آن‌ها صربه می‌رید که انگار می‌ترسد اگر محکم‌تر برد، استحوان‌ها نترسید و در بروند «و هنور حیلی کوچکه ملکه‌های کوچک حیلی اطمیان‌بخش بیستن مقیه‌ی افراد شورا در این مورد ساکت بحواله‌د موند» با ابرحار ملکه را بررسی می‌کند و چشم‌اش به آرامی روی همه‌ی نقصان‌های او کشیده می‌شود گوهه‌های فرورفتة‌اش، پوست ریگ‌پریده‌اش دلمه‌های حوبی که ار مالیدن بلوط سمی به وجود آمده‌اند، هنور دست راستش را پوشانده‌اند اما رحمی ندارد همیشه در این یک مورد حسابی مراقف هستند

gioyo می‌گوید «دست‌هات رو بیار پایین» و روی پاشه‌اش می‌جرخد ملکه کاترین^۲ قل ار احتم این کار به باتالیا آرون^۳، حواهر بر رگ‌تر و قدیلیدتر gioyo، نگاهی می‌کند باتالیا سرش را به شایه‌ی تأیید تکان می‌دهد و حنون دوباره به بوک انگستان کاترین حریان می‌یابد

gioyo می‌گوید «امش باید دستکش پوشه» صدایش می‌تردید مملو ار انتقاد است اما کسی که در مورد تمربیات ملکه تصمیم می‌گیرد، باتالیا است و اگر باتالیا بحواله‌ای قل ار تولد کاترین، دست‌های او را به بلوط سمی آعشته کند، این کار را بواهد کرد

gioyo دسته‌ای ار موهای کاترین را بالا می‌گیرد، بعد محکم آن را می‌کشد

کاترین پلک می‌رید ار همان موقعی که به روی این سکو قدم گداشته، تابه‌حال، دستان gioyo پشت‌سرهم او را به عقب و حلو کشیده‌اند بعصی موقع آن قدر محکم کشیده شده که به بطر می‌رسد gioyo می‌حواهد عمدآ

¹ Black Cottage

² Greavesdrake Manor

³ Poisoners

⁴ Black Council

¹ Genevieve

² Queen Katharine

³ Natalia Arron